

Akademik A. Sirácky pětasedmdesátiletý

Andrej Sirácky se 9. prosince dožívá sedmdesátipětilet. My všichni, kteří slýcháváme jeho hlas, sledujeme jeho gesta, posloucháme jeho přednášky a čteme jeho knihy, víme dobře, že akademik Sirácky je svým životem člověk velice mladý.

Kdo sleduje Siráckého angažovanou publicistiku v posledních letech, potvrdí, že se těžko najde tak vitální, houževnatý, skromný a současností mladý autor.

Stranická a profesionální odpovědnost je u A. Siráckého spojena s aktivitou, která jako by narůstala v rozsahu témat a zvěšovala svou intenzitu tehdy a tam, kde hrozí infekce maloměstské indifferencí.

Stranickost a profesionální odpovědnost filozofa a sociologa A. Siráckého se projevuje ve vědomém řešení všech problémů teorie z hlediska podstatných potřeb a zájmů dělnické třídy, v odvaze zachovat a hájit vědecky zdůvodněnou stranickou pozici proti všem destruktivním maloměstským avanturismu, politického voluntarismu a teoretického revizionismu.

A. Sirácky nikdy netrpěl „pansociologismem“. Naopak. Se seriózností a střízlivostí vědeckého pracovníka vždy upozorňoval na to, že dobudování marxistické sociologie je složitý, dlouhodobý proces, mající svou historickou, společensko-politickou a ideologickou problematiku.

Oprávněně je A. Sirácky nazýván ideologem dělnické třídy. Pochopil a dovedl zformulovat a hájit zájmy třídy, jejíž „... postavení a dějinné určení vyjadřuje tendenci objektivních společenských procesů, tendenci směřující k integritě a pokroku lidstva, vyplývající z vědecké analýzy společenských jevů a procesů!...“ (Sirácky, A.: *Sociológia. Teória, metody, problémy*. Bratislava, SAV 1966, s. 57).

A. Sirácky, tento nejen svou prostotou a nenápadností vzácný člověk, formuloval základní postuláty rozvoje marxistické sociologie v Československu. Nevynechá jedné příležitosti, aby upozornil, že tato, pro život socialistické společnosti tak důležitá disciplína se nemůže rozvíjet jinak než jako pevný článek systému marxistických věd.

Jaksi samozřejmě se akademik Sirácky stal ve svých funkcích „formálním“, a současně ve svém vlivu „neformálním“ vedoucím těch, pro něž požadavek komunistické stranickosti není pouhým přihlášením se k dialektickému materialismu, ale programovým postulátem, který vychází z důsledného osvojení si marxisticko-leninské metodologie.

Smysluplný zápas za ideje komunismu se v osobě A. Siráckého spojuje s houževnatostí člověka, který rozvíjí sociologii jako vysoce kvalifikované teoretické zázemí strany a jehož osobní vlastnosti – skromnost, moudrost a taktnost – inspirují lidi, vytváří to, čemu se říká sociální klima soudružské spolupráce.

Chceme 9. prosince stát v řadě těch, kteří popřejí svému učiteli, spolupracovníkovi, blízkému soudruhovi všeho dobrého, čeho je možno popřát člověku, kterého si vážíme a kterého máme rádi.

Karel Rychtařík